

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja z punktu widzenia niewymienionych w art. 1 decyzji wykonawczej usług pocztowych jest niezgodna z prawem na podstawie art. 263 ust. 2 TFUE, ponieważ Komisja naruszyła prawo Unii poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię dyrektywy 2004/17/WE. Skarżąca podnosi w tym względzie, że świadczone przez nią usługi pocztowe poddane są wystarczającej i bezpośredniej konkurencji, tak że zachodzą przesłanki do wyłączenia zgodnie z art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE. Skarżąca ponadto twierdzi, że Komisja niewłaściwie zastosowała kryteria i metody ustanowione przez prawo Unii i orzecznictwo w celu odgraniczenia rynków.

Następnie skarżąca podnosi naruszenie istotnych przepisów postępowania, ponieważ Komisja uchybiła swojemu obowiązkowi dostatecznego uzasadnienia swojej decyzji.

Wreszcie, skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła ogólne podstawowe przepisy postępowania, ponieważ naruszyła prawo skarżonej do bycia wysłuchanym poprzez brak merytorycznego ustosunkowania się do zarzutów skarżącej i przedstawionych przez nią dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Stawycki przeciwko Radzie

(Sprawa T-486/14)

(2014/C 303/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżący: Eduard Stawycki (Belgia) (przedstawiciel: J. Grayston, solicitor, i adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta i M. Gambardella)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/216/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 111, s. 91) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 381/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 111, s. 33) w zakresie, w jakim na podstawie zaskarżonych aktów nazwisko skarżącego zostało umieszczone w wykazie osób i podmiotów, do których stosuje się środki ograniczające;
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów dotyczących naruszenia istotnego wymogu proceduralnego oraz naruszenia traktatów i przepisów prawa dotyczących ich stosowania, to jest: naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, naruszenia obowiązku notyfikacji, niewystarczającego uzasadnienia, naruszenia prawa do obrony, niewłaściwej podstawy prawnej i oczywistego błędu w ocenie.

Skarżący stwierdza, że Rada nie przystąpiła do przesłuchania go i że żadne przeciwne względy tego nie uzasadniają. Ponadto Rada nie notyfikowała skarżącemu zaskarżonych aktów i w każdym razie akty te zawierają niewystarczające uzasadnienie. Rada nie odpowiedziała na żądania dostępu do informacji i do dokumentów. Poprzez te zaniechania Rada naruszyła prawo skarżącego do obrony, któremu odmówiono możliwości skutecznego przedstawienia argumentów przeciwko ustaleniom Rady, ponieważ o ustaleniach tych nie poinformowano skarżącego. Co więcej, środki przyjęte przez Radę nie są środkami polityki zagranicznej, lecz stanowią raczej międzynarodową współpracę w sprawach karnych i zostały zatem przyjęte na niewłaściwej podstawie prawnej. Wreszcie środki ustanowione przez Radę zostały przyjęte bez należytego uwzględnienia istotnych faktów oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącego się do postępowań karnych prowadzonych na terytorium Ukrainy, w szczególności w odniesieniu do ścigania byłych urzędników rządowych.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2014 r. – Vidmar i in. przeciwko Unii Europejskiej

(Sprawa T-507/14)

(2014/C 303/54)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Vedran Vidmar (Zagrzeb, Chorwacja); Saša Čaldarević (Zagrzeb); Irena Glogovšek (Zagrzeb); Gordana Grancarić (Zagrzeb); Martina Grgec (Zagrzeb); Ines Grubišić (Vranjic, Chorwacja); Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Chorwacja); Zlatko Ilak (Samobor, Chorwacja); Mirjana Jelavić (Virovitica, Chorwacja); Romuald Kantoci (Pregrada, Chorwacja); Svjetlana Klobučar (Zagrzeb); Ivan Kobaš (Županja, Chorwacja); Zlatko Kovačić (Sesvete, Chorwacja); Tihana Kušeta Šerić (Split, Chorwacja); Damir Lemaić (Zagrzeb); Željko Ljubičić (Solin, Chorwacja); Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Chorwacja); Martina Majcen (Krapina, Chorwacja); Višnja Merdžo (Rijeka, Chorwacja); Tomislav Perić (Zagrzeb); Darko Radić (Zagrzeb); Damjan Saridžić (Zagrzeb); Darko Graf (Zagrzeb) (representante: D. Graf, abogado)

Strona pozwana: Unia Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Nakazanie w drodze orzeczenia wstępnego zapłaty odszkodowania przez Unię Europejską na podstawie art. 340 ust. [akapit] 2 TFUE z tytułu wszystkich szkód materialnych, jakie wszyscy skarżący ponieśli w okresie od 1 stycznia 2012 r. do chwili, w której skarżący rozpoczęli pracę w charakterze chorwackich woźnych sądowych zgodnie z art. 36 i załącznikiem VII pkt 1 aktu przystąpienia, który wiąże prawnie wszystkie 28 państw podpisujących traktat o przystąpieniu Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, w tym Komisję od dnia 9 grudnia 2011 r., w konsekwencji tego, że Komisja Europejska nie wykonała obowiązku nadzorowania (monitoringu) wynikającego z art. 36 ust. 1 i 2 akt o przystąpieniu, mającego na celu zapewnienie, że Republika Chorwacji zagwarantuje rozpoczęcie wykonywania zawodu woźnego sądowego przez urzędników chorwackich z dniem 1 stycznia 2012 r., które to zobowiązanie zostało wprowadzone w trakcie negocjacji o przystąpieniu Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej w rozdziale 23 „Sądownictwo i prawa podstawowe”, wymienione w załączniku VII pkt 1 do aktu przystąpienia „Szczególne zobowiązania podjęte przez Republikę Chorwacji podczas negocjacji akcesyjnych”, który stanowi „Dalsza skuteczna realizacja strategii i planu działania dotyczących reformy sądownictwa”.
- Do czasu nabycia prawomocności orzeczenia wstępnego, o którym mowa w tiret pierwsze niniejszej skargi, o zawieszenie postępowania w kwestii łącznej wysokości szkody materialnej, za którą skarżący usiłują uzyskać odszkodowanie od Unii Europejskiej w drodze niniejszej skargi.